

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 8(702)

Субота, 21 лютого 1981 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ЗА ВИСОКІ ДОСЯГНЕННЯ

За досягнення найвищих показників у соціалістичному змаганні за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, дострокове виконання завдань і соціалістичних зобов'язань десятої п'ятирічки постановою Ради Міністрів УРСР і Української республіканської ради професійних спілок велику групу трудових колективів і передовиків виробництва занесено до Республіканської книги трудової слави. В тому числі по нашому Товариству:

колектив Дрогобицького учбово-виробничого підприємства;

Степаненко Катерину Никифоровну — швачку-мотористку Білоцерківського учбово-виробничого підприємства.

Трудовим колективам і передовикам виробництва в урочистій обстановці на підприємствах і в організаціях будуть вручені свідоцтва про занесення до Республіканської книги трудової слави в десятий п'ятирічці.

ТРУДОВІ ДАРУНКИ ВІТЧИЗНИ

★ ★

Члени Товариства, як і всі радянські люди, активно обговоривши проект планів на одинадцять п'ятирічку і вісімдесяті роки, доповідають Батьківщині про виконання своїх передз'їздівських соціалістичних зобов'язань. Два дні відділяють нас від визначної, найголовнішої події сучасності — XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

С Л О В А ДОТРИМАЛИ

Рік у рік примножує трудові здобутки колектив Енаківського УВП. Нині, напередодні відкриття XXVI з'їзду КПРС, трудівники рапортують про дострокове виконання взятих підвищених соціалістичних зобов'язань.

Річне завдання 1980 року з обсягу продукції виконано 15 грудня, що на 10 днів раніше взятих зобов'язань. Одержано надпланового прибутку 60 тисяч карбованців. Продуктивність праці, порівняно з 1979 роком, зросла на 7,7 процента.

За два місяці одинадцяті п'ятирічки вироблено понад план валової продукції на 10 тисяч карбованців при соціалістичних зобов'язаннях — 8 тисяч, а її реалізація відповідно становить 6 тисяч карбованців. Свої трудові досягнення нечуваючі трудівники підприємства присвячують черговому форуму комуністів.

В. КОЛОСОВ,
директор Енаківського УВП.

НА ЗАОЩАДЖЕНІЙ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Двомісячне завдання з обсягу реалізації готової продукції виконати до 23 лютого. Заощадити сировини та матеріалів на 1300 карбованців і 142 тисячі кіловат-годин електроенергії.

Такі трудові рубежі намітив колектив головного підприємства Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» в передз'їздівському соціалістичному змаганні.

ДОДАТКОВА

З почуттям великого задоволення вступили трудівники Миколаївського УВП в новий, 1981 рік. На честь XXVI з'їзду КПРС за два місяці одинадцяті п'ятирічки виготовлено і реалізовано продукції понад план відповідно на 3 тисячі карбованців, що вище прийнятих соціалістичних зобов'язань. В останньому році десятої п'ятирічки випущено понадпланової продукції на 20 тисяч карбованців. Цей показник також перевершено.

Наполеглива праця всіх трудівників дала відрадіні результати. Підвищені соціалістичні зобов'язання успішно виконано.

23 лютого — в день відкриття XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу — головне підприємство випускає продукцію на заощадженій електроенергії.

О. АЛЯБ'ЄВ,
голова профкому.

ПРОДУКЦІЯ

Високі досягнення стали можливими завдяки старанній праці всіх трудівників підприємства. Зокрема, К. І. Карпової, В. І. Грибань, Г. Ф. Григоревської, Л. П. Кривицького та багатьох інших.

Досвід, набутий за попередні роки, стане надбанням в одинадцятій п'ятирічці.

М. ГЕРАСИМОВ,
секретар парторганізації Миколаївського УВП.

Плакат художника С. Гринька.

З ГОРДІСТЮ РАПОРТУЮТЬ

У понеділок, в столиці нашої Батьківщини місті-герої Москві, розпочинає свою роботу XXVI з'їзд КПРС.

Добра традиція є в нашого народу: зустрічати всенародні події успіхами у праці, присвячувати їм найкращі свої здобутки. Бо найповніша радість у нас — від праці, бо найбільша гордість — здійсненого, і слава найвеличніша — за працю!

У переддень відкриття партійного форуму колектив Комунарського УВП з гордістю рапортує про виконання своїх передз'їздівських трудових накреслень. При взятих зобов'язаннях реалізувати понад план товарів народного споживання на 2 тисячі карбованців, фактично цей показник становить 4 тисячі карбованців.

Днями в червоному кутку підприємства в урочистій обстановці відбулося підписання трудового Рапорту трудящих Ворошиловградської області XXVI з'їзду КПРС.

Право першій поставити свій підпис було надано травилітній Л. М. Горматовій. Потім Рапорт підписали штампувальниці А. М. Торгашова, Л. В. Гармаш, В. Н. Заболотна, А. С. Батяйкіна, М. І. Євдокимова, протягувальники В. В. Немакін та І. І. Дорошук, свердлувальники В. А. Юр'єва та М. І. Івченко, шліфувальники А. В. Торгашов та М. І. Гриценко, різальник В. Н. Бурдак, маляр В. В. Остапеч, складальник Є. А. Трясун.

Переможцям передз'їздівського соціалістичного змагання були вручені листи-подяки, грошові премії та букети живих квітів.

Учасники зборів одностайно запевнили, що докладуть всіх зусиль для дострокового виконання завдань першого року одинадцяті п'ятирічки.

В. ЦИМБАЛ,
заступник директора Комунарського УВП з виховної роботи.

ВСЕМ СЕРДЦЕМ ВЕРЮ

Он, словно праздник, наступает,
Неся с собою свет надежд,
Он в каждом сердце расцветает —
Двадцать шестой партийный съезд!
Ему — все силы и внимание,
И та любовь, что навсегда,
И вдохновенное дерзанье,
И радость жизни и труда.
Кумач рассветный полыхает,

В зал входят гордость, слава, честь.
Внимание! Ленин открывает
Двадцать шестой партийный съезд!
Сквозь бури, грозы, непогоды,
Неся надежду на крыле,
Наш вечный лозунг «Мир народам!»
Как солнце, виден всей земле.

На съезде мыслью неустанной
Поднимут счастья целину
И молодежь, и ветераны,
Всему познавшие цену.
Все испытал, все соизмерив,
И принимая, все, как есть,
Я, ветеран, всем сердцем верю
В двадцать шестой партийный съезд!
Сергей АБАЗИН.

ПОЗЫВНЫЕ СЪЕЗДА

Позывные партийного съезда
Над страной звучат все сильней,
Посылают их радио, пресса —
Принимают их души людей.
Принимают — и дело спорится,
И с полночной мглой подружась,
Над Кузбассом пылает зарница —
Шахта новая там поднялась.
И речные повернуты воды,
Встала, смотрит в зеркало ГРЭС,
В строй походный вступают заводы —
Мы партийный приветствуем съезд!
Новый дом или новое поле,

Новый сад или в космос полет —
Это наша партийная воля —
Все партийному съезду в зачет.
Потому, что великая вера
В каждом сердце незримо живет:
Каждый съезд — это новая эра,
Новый шаг по дороге вперед.
И никто никогда не удержит
Этот шаг, эту новую жизнь.
Ощутимей, отчетливей, тверже
Перед нами встает коммунизм!

Николай НЫРОВ.

ВЕЛИЧНА ПРОГРАМА ТВОРЕННЯ

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС ДО XXVI З'ІЗДУ ПАРТІЇ «ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СРСР НА 1981—1985 РОКИ І НА ПЕРІОД ДО 1990 РОКУ»

ПІДВИЩИТИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Понад два місяці минуло відтоді, як у пресі був опублікований проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

В обговоренні цього важливого документу взяли участь всі трудівники Донецького виробничого об'єднання «Електромашніт». Виступаючи схвалили проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії і внесли ряд пропозицій.

Зокрема, фрезерувальник В. С. Секачов запропонував на головному підприємстві організувати спеціалізовану дільницю з випуску нестандартизованого обладнання по

механізації й автоматизації технологічних процесів при виготовленні деталей електроустановочних виробів.

Старший інженер-енергетик, заступник секретаря комсомольської організації А. В. Чичоткін висловив доповнення до XII розділу «Вдосконалення управління, підвищення рівня господарювання в усіх ланках економіки». Після слів «...добитися значного поліпшення трудової дисципліни, порядку і організованості на виробництві. Забезпечити високу організованість та виконавську дисципліну на кожній виробничій дільниці» варто додати: «Суворіше карати порушників трудової дисципліни,

вимогливіше ставитись до проявів безвідповідальності, розхлябаності, дармоїдства, хуліганства».

О. М. Фудим — генеральний директор — запропонував після тексту «Вести непримиренну боротьбу з проявами бюрократизму і формалізму, відомчості та місництва» додати: «Підвищити відповідальність постачальників сировини та матеріалів перед споживачами за їх якість і своєчасну поставку».

Виступаючи запевнили партійну організацію, керівництво підприємства, що завдання, які випливають з проекту ЦК КПРС до з'їзду партії, будуть втілені в життя.

В. ПАНЧЕНКО.

СПІЛЬНІ ТУРБОТИ І ЗДОБУТКИ

Розмірковуючи над положеннями «Основних напрямів економічного й соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», не перестаю захоплюватися справді грандіозними планами нашого завтра. Радісно усвідомлювати, що в їх здійсненні буде частка праці і педагогів вечірньої школи про розвиток і діяльність якої в проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії говориться: «Розвивати і покращувати вечірні і заочне навчання...». Факт цей визначний і закономірний, викликаний потребами самого життя.

Розвиток науки і техніки, впровадження їх досягнень у виробництво потребують високої кваліфікації робітників, основа якої — загальноосвітній рівень. І перед нами, педагогами спеціальних вечірніх шкіл, стоїть у зв'язку з цим дуже важливе і відповідальне завдання.

Наша спеціальна, середня загальноосвітня вечірня школа для глухих знаходиться в промисловому місті, де на багатьох підприємствах працюють глухі. За роки десятиліття п'ятірічкі 108 із них одержали атестати про середню освіту. Маючи своє окреме приміщення, в останні два роки школа зміцнила навчально-матеріальну базу, що сприяло переходу на кабінетну систему навчання. Ми маємо достатню кількість технічних засобів навчання, включаючи кіноапарат, різноманітні діапроектори, кодоскоп. Чотири класи устатковані комплектами звукопідсилювальної апаратури «Спектр» для розвитку слуху і мови. У школі працює досвідчений педагогічний колектив.

Здавалося б, необхідні умови створено, але цього для нашої успішної роботи замало. Робота вечірньої школи, тим більше спеціальної, далека від безтурботного ковзання по поверхні життя. Все складнішим і багатограннішим стає внутрішній світ наших дітей. Для цього нам і потрібен такий підхід, щоб вивчати, враховувати ці особливості, вести глибоку диференційовану роботу з глухими робітниками. Це переконало нас у необхідності точного обліку на кожному підприємстві працюючої глухої молоді, яка

не має середньої освіти, по-перше, і, по-друге, до зміни режиму роботи школи. Наказом по школі за кожним підприємством закріплено відповідальних осіб з числа вчителів, котрі чотири рази на рік вносять зміни в облік і проводять індивідуальну роботу по залученню до школи. У відповідності з тимчасовим навчальним планом спеціальної середньої загальноосвітньої заочної школи для глухих і слабочуючих з 1 вересня 1980 року ми ввели очно-заочну форму навчання з використанням пільгового дня.

Не буди приховувати. Так набагато складніше стало працювати, але зате стали приходити до нас із заявами не тільки молоді, а й люди віком старші 30 років, які через особливості трудового дня раніше не могли пристосуватися до розкладу звичайної вечірньої школи.

Нас хвилює і той факт, що ще значна кількість нечуючої молоді, котра не має середньої освіти, мешкає в сільській місцевості і містах області, де немає умов для її навчання. В майбутньому, з метою охоплення її, ми думаємо ввести і сесійну форму навчання. Різноманітність форм і режимів навчання дозволить кожному вступнику до вечірньої школи вибрати зручний, найбільш відповідний умовам його праці і можливостям час. Цим ми намагаємося забезпечити гнучку структуру вечірньої школи, яка дозволяє успішно вирішувати завдання навчальної підготовки працюючої молоді.

Впровадження різноманітних форм і режимів навчання поставило вимогу перед педагогічним колективом: докорінно поліпшити організаційну і навчально-виховну роботу, вдосконалити педагогічну майстерність. Нині вчителі оволодівають специфікою навчання у різноманітних формах і навчальних режимах, працюють над поліпшенням групових консультацій, методикою керування самостійною роботою, формуванням навчальних навичок.

Ось чому, обговорюючи проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії, ми вважаємо за доцільне зосередити увагу на розробці і впровад-

женні в шкільну практику оптимальних варіантів навчальних режимів.

І ще одне питання хвилює нас. Був час, коли розмови про будь-які форми матеріального стимулювання молодих виробничиків — учнів вечірньої школи — вважали чимось нерелевантним. Життя спростувало це. У багатьох вечірніх школах нашого міста та інших міст республіки використовується так званий «Шкільний день» з 100-процентною оплатою. Адміністрація підприємств вносить рішення в колективний договір повністю оплачувати як робочий той день, який робітник бере для навчання в школі. У нинішньому навчальному році ми змогли вирішити це питання на виробничому об'єднанні «Запоріжтрансформатор» та інших. В результаті бюджет цих робітників не постраждав. Те, що виплачується тільки згідно «Табеля відвідування уроків» (його складає школа), вирішило «вічну» проблему відвідування. Проте Запорізьке УВП цієї проблеми не вирішило, хоч більшість глухих і слабочуючих учнів працює саме тут.

Гадаємо, що в одинадцятій п'ятирічці матеріальне стимулювання сумлінного навчання глухих виробничиків за рахунок підприємств, на яких вони працюють, збуде широке розповсюдження.

Хотілося б висловити ще одну думку. Підвищення навчального рівня працюючого населення — справа загальна, справа державної ваги, закріплена Конституцією (Основним Законом) СРСР. Однак, у соціалістичних зобов'язаннях, опублікованих у газеті «Наше життя», в ряді колективів учбово-виробничих підприємств немає пунктів про підвищення освіти і рівня кваліфікації робітників, як однієї з головних умов зростання продуктивності праці, успішного виконання грандіозних планів одинадцяті п'ятирічки.

М. ФЕДЬКО,
відмінник народної освіти
УРСР, директор спеціальної
середньої загальноосвітньої
вечірньої школи для глухих
№ 12.

м. Запоріжжя.

швачок фабрики індивідуального пошиття одягу. Подружжя живе у власному будинку. У них росте дочка Лариса. Дівчинка навчається у четвертому класі і одночасно відвідує музичну школу.

Затишно влітку біля їхньої садиби: будинок потопав в зелені, довкола — велика кількість квітів. Кобцєви — постійні відвідувачі Будинку культури для глухих. Вони охоче беруть участь в заходах, які проводяться в ньому.

Т. МАСЮК.

Донецька область.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ТОВАРИСТВІ

ПОСТАВЛЕНО ЗАВДАННЯ

По-діловому проходила звітно-виборна конференція Бердичівської міжрайвідділу Житомирської області.

У доповіді голови міжрайвідділу В. В. Шаповал йшлося про трудові досягнення членів нашого Товариства, було названо кращих виробничиків. Серед них колгоспний столяр С. П. Богуша, колгоспниця села Кордонівки Ружинського району О. У. Ярошевську, робітницю швейної фабрики «Індошив» м. Бердичева Л. А. Скальську, столяра БМУ-6 Н. І. Курянова, котрі добрими показниками у праці зустрічають XXVI з'їзд КПРС.

Неодноразово виходили переможцями у соціалістичному змаганні на честь форуму комуністів нечуючі С. А. Галицький, Е. А. Галицький, І. Г. Миргородський, В. І. Ярош, М. А. Півень, Т. О. Білєцька, Л. А. Савицький, М. П. Клейман, Г. А. Голубовська, Н. І. Яценко, Р. І. Лабенська, А. Я. Шерстун, В. А. Слободенюк, П. Е. Колесник та багато інших.

Але поруч з сумлінними трудівниками, зазначалося у доповіді, є й такі, які уникають роботи. Це — Б. Б. Філякін, А. А. Єрофєєв, Н. С. Речич. Вони пиячать, порушують громадський порядок і з такими нечуючими треба ще багато працювати.

За звітний період міжрайвідділ здійснив 40 подвірних обходів, надав допомогу багатьом нечуючим сільській місцевості, провів чотири зльоти передовиків промисловості і сільського господарства.

Учасники художньої самодіяльності показали 16 концертів, шість з них — у первинних організаціях УТОГ.

Міжрайвідділ достроково виконав соціалістичні зобов'язання.

Добре попрацював клуб. Систематично проводились виставки художньої літератури, бесіди, диспуту, лекції. Успішно пройшли вечори «Ленін і музика», «Ленін з нами» та інші.

Разом з тим у роботі клубу є ряд недоліків. Зокрема, незадовільно працювала редколегія стіннівки.

В. В. Шаповал проаналізувала спортивно-масову роботу міжрайвідділу.

— Бердичівський МРВ ставить перед собою важливі завдання — говорила доповідач. — Це, зокрема, оперативно і чітко надавати допомогу з побутових питань нечуючим, поліпшити спортивно-масову і культурно-виховну роботу, повести рішучу боротьбу з порушниками громадського порядку.

В обговоренні доповіді взяли участь: голова Ружинської первинної організації УТОГ П. М. Руденко, ветеран Великої Вітчизняної війни А. Е. Осадчук, голова Чуднівської первинної організації Н. І. Марченко та інші. Вони розповідали про кращих трудівників з числа нечуючих.

У роботі конференції взяла участь інструктор обласного відділу УТОГ О. В. Юревич.

Головою Бердичівської міжрайвідділу УТОГ обрано В. В. Шаповал.

Р. ПЕТРЕНКО.

НЕДОЛІКИ БУДУТЬ УСУНЕНІ

Днями у Глухові Сумської області відбулись звітно-виборні збори. З доповіддю про роботу, проведено у звітному періоді, виступила голова Глухівської первинної організації УТОГ А. Гринь. Вона розповіла про досягнення організації і про недоліки, що їх необхідно усунути новообраному складові бюро.

В обговоренні доповіді на зборах виступили Ф. Кукобко, М. Решетняк, Х. Онопрієнко, які зупинились на недоробках і упущеннях у роботі та визначили шляхи їх подолання.

Звітно-виборні збори одноголосно обрали головою первинної організації А. Гринь.

В. МИКУЛА.

ПРОАНАЛІЗУВАЛИ РОБОТУ

Звітно-виборним зборам первинної організації УТОГ Котопського учбово-виробничого підприємства передувала велика підготовча робота, тому і доповідь голови первинної організації, і виступи делегатів були змістовними й конкретними.

На конференції проаналізовано виробничу діяльність членів Товариства, ідеологічну, політико-виховну, спортивно-масову роботу серед нечуючих.

Первинна організація УТОГ, зазначалося у звітній доповіді, повністю виконала контрольні цифри. Підприємство успішно справилось з планом десяти п'ятирічки і соціалістичними зобов'язаннями. На УВП 246 ударників комуністичної праці, 44 трудівники виборили зван-

ня «Кращий за професією», 20 — «Почесний ветеран праці», 24 — «Кращий молодий робітник», 22 — «Майстер — золоті руки».

Делегати активно обговорювали доповідь, вносили пропозиції, спрямовані на поліпшення роботи первинної організації.

Ударниця комуністичної праці О. І. Коротич говорила про трудову дисципліну, ветеран виробництва М. Ф. Костюченко — про якість виробів, про молодих робітників.

Обрано новий склад бюро первинної організації. До нього увійшли передовики виробництва, активісти Н. Я. Бритова, В. З. Руденко, Н. М. Пряткіна, В. А. Діденко та П. П. Лактіонов.

А. ЖОГОВ.

Доброї слави зажив у колективі Ворошиловградського УВП шліфувальник Ігор Андрійович Погорелов. Свої виробничі завдання трудівник виконує на 200—210 процентів, якість робіт при цьому неодмінно висока.

Минулу п'ятирічку робітник завершив на рік раніше. Він — переможець у соціалістичному змаганні 1979 року.

На знімку: майстер Євген Костянтинович Данильєв та І. А. Погорелов вимірюють параметри виробу.

Фото Й. МІНЬКА.

СЕРЕД КРАЩИХ

Олексій Карпович Кобцев — єдиний нечуючий робітник у бригаді Горлівського авторемонтного заводу. Уважність, старанність — ці риси характеру дали змогу юнакові швидко опанувати одну з найбільш почесних професій на підприємстві — газозварника. Своєю працелюбністю О. К. Кобцев завоював шану в колективі. Він завжди серед кращих виробничиків.

Портрет передовика багато років підраяд заноситься на заводську Дошку пошани.

Бригада газозварників, де трудиться О. Кобцев, змагаючись за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС, виконує місячні норми виробітку не менше як на 115 процентів, відремонтувала понад п'ятнадцять автомобілів. Коефіцієнт якості роботи доведено до 0,98.

Дружина Олексія Карповича — Лідія Сергіївна — одна з кращих

Т. С. Мигаль давно і плідно працює на ниві публіцистики. Його перу належить не одна книжка, своїм вістрям спрямована проти українських буржуазних націоналістів, проти ворогів миру і соціалізму. Творчий доробок автора здобув високе громадське визнання — йому присуджено республіканську журналістську премію імені Ярослава Галана. І це не випадково. Не лише тематично, але й за гостротою публіцистичного стилю Тарас Мигаль прагне наслідувати досвід свого великого попередника, і часто це йому вдається. Прикладом того може бути книга публіцистики автора «Страх перед правдою», що вийшла у видавництві «Каменяр» і нині висушена на здобуття Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка в галузі журналістики і публіцистики.

Памфлети, опубліковані у збірнику, а їх десять, свідчать про те, що автор майстерно володіє одним з найскладніших публіцистичних жанрів, що вміє крізь окремі факти і приклади бачити і викривати ті соціальні сили, що стоять за ними. Його перо наснажує рядки таким влучним, образним і гострим словом, від якого тремтять вороги. І у цій книзі, як у попередніх, автор в основному спрямовує вістря свого публіцистичного слова проти українського буржуазного націоналізму та реакційного клерикалізму. Саме ці соціальні сили стали об'єктом його публіцистичного викриття. І памфлет тут прислужився якнайкраще.

І ще на одну особливість книги Тараса Мигалю хочеться звернути увагу, — вся вона побудована на матеріалах останніх років, хоч для ствердження своїх думок автор не раз робить історичні екскурси. Широко використано різні зарубіжні джерела, маловідомі широкому колу читачів, висловлювання націоналістичних або клерикальних верховодів, є посилання на нові публікації. Не слід з цього робити висновку про те, що книга насичена цитатами, ні, їх використано вміру і досить вдало. Основний же зміст складають автор-

ські публіцистичні інтерпретації, що надають творам особливої політичної заостреності.

Привертає увагу вміння автора створювати сатиричні портрети конкретних представників ворожого нам табору українського буржуазного націоналізму та клерикалізму, які доживають свій вік на заокеанських смітниках і заробляють собі іудині срібняки на антирадянських наклепах. Причому, у рядках творів переконливо доведено, що цими покидьками рухає шалена ненависть до всього радянського, соціалістичного, що їм чуже все, що по-

нависників — значить таке високе поняття, як соціалістична інтеграція».

«Із життя «блаженнішого» патріарха...» — так названо великий, з кількома розділами, памфлет, присвячений кардиналу Йосипу Сліпому, що уславив себе антирадянськими наклепами. Відштовхуючись від останніх публікацій цього 83-річного дідуся, автор каменю на камені не залишає від його побрехеньок, переконливо доводить, що націоналізм і клерикалізм нічого спільного з любов'ю до рідного краю не мають. Біографія архієпископа Сліпого — це шлях

ВИКРИВАЛЬНЕ СЛОВО ПУБЛІЦИСТА

в'язане з успіхами українського народу, його поступом вперед у братній сім'ї народів Радянського Союзу.

Про одного з таких націоналістичних пропагандистів йдеться у памфлеті «Оракул з вочов'ям». Мається на увазі пристаркуватий пан Зенон Пеленський, який і сьогодні пише на сторінках запроданського «Християнського голосу», що видається ламаною українською мовою у Мюнхені. Автор з ідким сарказмом перегортає сторінки ганебної біографії цього писакки, щоб читачі мали можливість з наведених фактів зробити належні висновки. Є, читаємо у памфлеті, у цього пана особлива манія втрачати у справі, що відбувається на Радянській Україні. Його, наприклад, непокоїть, що криворізька руда використовується на польському сталеплавильному комбінаті, і на цій підставі він базікає про «колоніальську залежність України». На такі теревені автор зауважує: «Не зрозуміти відцепленням і фальсифікаціям основ економічних зв'язків СРСР з країнами соціалістичної співдружності. Бо що може для них — безбаченків і людиноне-

зради і запроданства, ненависті, наклепів і вбивств, про що свідчать наведені у книзі численні факти. Безсиллий у своїй лютій ненависті до українського народу, він до останнього часу з високої ватиканської кафедри не припиняв антикомуністичної пропаганди. Одна з його промов, виголошена в 1975 році, переконливо прокоментована сатиричним словом у загальному памфлеті, причому автор виявив добру обізнаність історії і справ, які проповідують «блаженний патріарх», у поведінці тих, кого він називає і славить у своїх промовах, тобто одиодумців з націоналістичного табору. Автор звертає увагу на те, що збанкрутілий архієпископ намагається апелювати до молоді, яку закликає під прапори католицизму, хоч, очевидно, тут нічого не вийде, оскільки вона немає нічого спільного з цією реакційною течією.

Розв'инчанню греко-католицької церкви автор присвячує ще один памфлет — «Міфи і дійсність». Цього разу його увагу привернули теревені сучасних заокеанських католицьких графоманів про заслуги церкви перед українським

народом, про «добрі діла» її провідирів в історії унії. Тема ця вже знаходила відображення у публіцистичній творчості Ярослава Галана, і додати тут щось нове не так легко. Проте, автор знайшов свій аспект питання. Він показує, як нині за океаном і у Ватикані владики уніатської церкви мріють про «об'єднання всіх українців у єдиному патріархаті», що, на їх думку, стало б «найбільшим ударом московській большеві». Але, справедливо завершує твір автор, український народ давно вихлюпнув за борт свого життя уніатську церкву, порвавши з нею усякі зв'язки.

У своїй книзі Тарас Мигаль активно спростовує, полемізує, звинувачує, не обминаючи і тих ситуацій, що стосуються його самого. З цього приводу певний інтерес являє собою памфлет «Із розмаху дали маху...», в якому він дає належну відсіч закордонним «уболівальникам» його творчості, які і цього разу зазнали поразки. І справді, «чого б тільки не торкнулись своїми брудними руками українські буржуазні націоналісти, резюмує автор, за яку б справу не схопилися — обов'язково скомпроментують себе, вимагають, як та відома пришибеєвська вдова з класичної новели». А вже на останніх сторінках книги, замість післямови, розгортає перед читачем широку картину під назвою «Українські буржуазні націоналісти на службі імперіалізму», де дано влучну характеристику сучасній націоналістичній еміграції і зроблено висновок про її неминуче вимирання.

Атакуюче і викривальне публіцистичне слово Тараса Мигалю надає його книзі памфлетів наступального, бойового характеру. Сатирично емоційні засоби, щедро використані автором, підносять його твори до рівня кращих зразків української радянської публіцистики.

Тому є всі підстави вважати автора книги «Страх перед правдою» гідним претендентом на здобуття високої республіканської премії.

Григорій ВАРТАНОВ.

ГРАЙМО ЗА ЛИСТУВАННЯМ

Серед членів УТОГ чимало любителів гри в шахи і шашки. Однак серед численної армії наших шахістів і шашкістів ще дуже мало прихильників гри за листуванням. Між тим, за допомогою такого способу гри, тисячі людей спілкуються між собою, допомагають один одному своїми знаннями, досвідом, підвищують свій клас гри, спортивні розряди.

Ігор Власов, спортсмен з міста Бердянська, успішно виступив однією з двох турнірів за листуванням зі стоклітинкових шашок і виборов звання кандидата у майстри спорту. Робітник Запорізького УВП В. Колісник успішно взяв участь в заочних турнірах шахів та шашок. У цих змаганнях нині досить вдало виступають запорізькі шахісти і шашкісти І. Мачківський, Б. Запорожець, О. Білоніжко та інші.

На мою думку, можливо і досить організувати і провести турніри на першість Товариства шахів і шашок за листуванням. Адже ми можемо використати досвід клубів Риги й Одеси, які вже давно впровадили змагання за листуванням. На перший раз таку першість можна розіграти серед чоловіків, а наступного року — серед жінок.

С. МАРЧЕНКО

ВДАЛИЙ ДЕБЮТ

По-справжньому масовими і добре організованими були змагання з лижних гонок та багатоборства ГПО, що їх провів Ужгородський міський комітет по фізкультурі і спорту спільно з міськрадою добровільного спортивного товариства «Спартак». Знаменно, що в цьому турнірі взяли участь і показали високі особисті результати нечуючі спортсмени — виробничники ужгородських УВП № 1 і № 2.

У першості міськради ДСТ «Спартак» з лижних гонок на 5-кілометровій дистанції учень виробничного навчання УВП-1 А. Попович у красивому, технічному стилі пройшов всю дистанцію і показав результат другого розряду — 20 хвилин 32 секунди. Його товариші по команді, теж учні виробничного навчання, А. Баран та Ф. Черенко пройшли трасу з результатами відповідно 22 хвилини 15 секунд і 22 хвилини 22 секунди, що дало їм можливість виконати норму третього розряду.

У цьому ж виді змагань серед жінок на 3-кілометровій дистанції найкращішою була робітниця УВП-2 А. Герій, котра фінішувала з часом 14 хвилин 28 секунд, що відповідає нормі другого розряду. Активну участь збірні команди колективів УВП-1 і УВП-2 взяли в змаганнях на першість обкому профспілки місцевої промисловості із зимового багатоборства комплексу ГПО.

В перший день змагань, на околиці Ужгорода, відбулися лижні гонки, а наступного дня — з стрільби та з силових вправ для чоловіків і жінок.

Серед спортсменів-переможців були електрик УВП-1 В. Легеза і робітниця УВП-2 А. Герій, які відзначилися і в цьому турі змагань. В. Легеза і А. Герій принесли команді відповідно 49 і 62 очка.

У загальному підсумку команда нечуючих спортсменів, яка вперше взяла участь в обласних змаганнях з зимового багатоборства комплексу ГПО, посідає сьоме місце серед 16 команд.

С. ШПОНТАК,
інструктор зі спорту Ужгородського УВП-1.

Лист до редакції

Дозвольте через газету сердечно подякувати всім товаришам, які надіслали мені поздоровлення з нагоди мого шістдесятиріччя.

Б. ТУРКІН.

Редактор П. БУЛАТОВ.

СКАРБИ СОЛЯНОГО ЦАРСТВА

У променях освітлювальних ламп різноцвітним сяє потужний — в 42 метри висотою! — пласт. Комбайновими і врубовими установками добувачі випилюють в ньому гігантські соляні «кубики» — кожний вагою до 7 тонн. Потім їх руйнують вибухом, що гучно гримить у вибої, під склепінням якого міг би вміститися дев'ятиповерховий будинок.

А далі все просто. Екскаватором вантажать іскристі брили на машини, доставляють їх до головного конвейера, а потім, пропустивши через дробарку, піднімають у скіпах на поверхню.

Оснащений за останнім словом техніки рудник № 4 виробничого об'єднання «Артемівськ» — дитинце десятої п'ятирічки. Дostroково освоївши проектну потужність першої черги підприємства, гірники зобов'язалися цього року відправити споживачам мільйон тонн іскристої продукції. Все об'єднання, яке дає майже половину загальносоюзного видобутку цих «кристалів життя», виробляє їх у п'ять разів більше.

Людина, яка звикла бачити її лише в сілничці, здивується, дізнавшись, що у солі — без малого півтори тисячі «професій». Так, справді, половина тієї кількості, що видобувається, використовується харчовою промисловістю і відправляється в торговельну мережу. Але ж вона потрібна і в багатьох інших місцях. Металургам — щоб видалити із сплаву шкідливі домішки, хімікам — щоб одержати особливо стійкі барвники для тканин, будівельникам, які працюють за полярним колом, — щоб закласти будинок на вічній мерзлоті.

Ю. ЮРІС.

Донецька область.

Майже щовечора проводяться різноманітні культмасові заходи у Пуша-Водицькому будинку відпочинку «Сосновий бір». Весело і змістовно відпочивають тут трудівники нашого Товариства. Про це постійно дбають адміністрація, активісти художньої самодіяльності.

На знімку: аматори сценічного мистецтва — ансамбль «Усмішка» виконує пісню і танець «Весела кадрили».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

НАУКА — ПРОДУКТИВНА СИЛА ЗВИЧАЙНИЙ... СВІТЛОПРОВОД

Абсолютно темна, без єдиного вікна, кімната. Клацає... ні, не вимикач, проте кімната наповнюється яскравим денним світлом.

Замість звичних електричних лампочок тут на стелі вмонтовано світний чотирикутний екран. Через нього і входить у кімнату сонце.

Спочатку його проміння на даху будинку потрапило в «полон» геліостата — увігнутого дзеркала. Воно вловлює сонячні зайчики і направляє їх у концентратор, де щільність світлового потоку в кілька разів збільшується. Звідси потужний промінь по тунелях — квадратних жерстяних трубах, обтягнутих із середини дзеркальною плівкою, — потрапляє в квартиру.

...Звичайний будинок. Скільки в ньому коридорів, переходів, сходових прольотів, де цілодобово горять лампочки. Їх удень можуть повністю замінити світловоди. Тунель для сонячного проміння можна протягти в найтемніші куточ-

ки приміщення. Вони можуть освітлювати, скажімо, ванну кімнату або передпокої. Адаже природне сонячне світло в цих відношеннях набагато здоровіше від електричного. А виробництво сонцепроводів недороге.

Учені Київського зонального науково-дослідного інституту експериментального проектування — автори установки — своєю новою розробкою відкривають широкі можливості для творчості архітекторів. І геліостат, і світлопровідні магістралі можуть мати будь-яку форму, а значить — легко вписуватись у будинок. Світлоекран можна розмістити де завгодно.

Здатність установок направляти сонце в найглухіші куточки споруді вже зацікавила будівельників. У Києві зводиться спеціальний будинок, де вивчатимуть можливос-

ті сонячного проміння. Навіть у середньому житловому будинку з допомогою «дарового» світла можна зекономити тисячі кіловат-годин електроенергії.

Сонцепровід знайде застосування і на виробництві. Тут теж чимало приміщень, де вдень горить електрика. Світловоди замінять лампочки принаймні на 6—8 годин. На деяких підприємствах є цілі цехи, де необхідно протягом усього року підтримувати постійну температуру, склад повітря. Звичайні басклені вікна не створюють цих умов. Світловоди їх забезпечать. А чому б сонцю не поїхати, наприклад, у підземні переходи, на станції метро, на складі, в підвалі?

Сьогодні спеціалісти інституту думають над тим, як наділити геліостат властивістю соняшника. Якщо світлоприймачі повертатимуться за сонцем, то значно збільшиться і час їх роботи, і сила дарового світла. Науковців цікавить також проблема зниження металомісткості установок.

Дослідження тривають.

А. ЧИРВА.